

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216202113
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8216202113.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karol Krochta v spore žalobcu: INŠTALATHERM s.r.o., Duklianska 34, 085 01 Bardejov, IČO: 45 707 421, právne zastúpený: JUDr. Janka Martonová, advokátka, so sídlom Slovenská 5, 085 01 Bardejov, proti žalovanému: N. D., nar. XX.XX.XXXX, M. XX, R. U. H., právne zastúpený: JUDr. Matúš Hrib, advokát so sídlom AK Na hradbách 5, 085 01 Bardejov, o zaplatenie 3.064,82 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 3C/105/2016-160 zo dňa 17.09.2020 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutom rozsahu, t.j. vo výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.064,82 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 04.06.2013 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o trovách konania.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom zastavil konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 3.064,82 eur v rozsahu nad 5 % ročne. Druhým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.064,82 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 04.06.2013 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Tretím výrokom zamietol žalobu v prevyšujúcej časti. Štvrtým výrokom priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 3.064,82 eur s 9,5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.064,82 eur od 15.05.2013, s 9,25 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.064,82 eur od 13.11.2013, s 9,15 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.064,82 eur od 11.06.2014, s 9,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.064,82 eur od 10.09.2014, s 8,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.064,82 eur od 01.01.2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Po čiastočnom späťvzatí žaloby učenom žalobcom na pojednávaní konanom dňa 17.09.2020 žalobca požadoval zaplatenie sumy 3.064,82 eur s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 15.05.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 51, § 52 ods. 1, 2 tretia veta, 3 a 4, § 488, § 491 ods. 1 a 3, § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2, § 588, § 563, § 631, § 636 ods. 1 zákona č. 40/1964 zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom po 31.01.2013, § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 prvá veta zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok zistil, že z iniciatívy žalovaného došlo najneskôr dňa 11.10.2012 k uzavretiu ústnej zmluvy, obsahom ktorej bola

dodávka zariadení na prípravu tepla a teplej úžitkovej vody (konkrétne tepelného čerpadla zn. H. o výkone XX kW, kondenzačného kotla zn. H. H. XXX-W o výkone XX kW), montáž týchto zariadení a ich uvedenie do prevádzky, čím mala byť v nehnuteľnosti žalovaného zrealizovaná obnova zdrojov tepla. K uzavretiu tejto zmluvy po vyhodnotení skutočností, ktoré vyplynuli z výsluchov oboch strán sporu, došlo prijatím cenovej ponuky vystavenej žalobcom (formálne pod označením objednávka s č. XXXXXX) žalovanému. Podľa príjmového pokladničného dokladu s vyznačením účelu: „záloha na tep. čerpadlo obj. XXXXXX“, žalovaný poskytol žalobcovi prvú zálohu v sume 3.500 eur. Ďalšie plnenie žalovaného spočívalo v poskytnutí zálohy v sume 4.000 eur dňa 12.11.2012 pred reálnym začatím montáže dodávaných zariadení. Uzavretú zmluvu súd vyhodnotil ako zmiešanú zmluvu v zmysle § 491 OZ, pričom ide o spotrebiteľský vzťah medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom. Medzi stranami sporu dojednaná zmluva obsahuje záväzok založený kúpnu zmluvou podľa § 588 a nasl. OZ) - predovšetkým pokiaľ ide o záväzok zaplatiť kúpnu cenu za dodané tepelné čerpadlo a kondenzačný kotol ako doplnkového zdroja tepla a niektoré ostatné prídavné zariadenia potrebné na prevádzku vykurovacieho systému v nehnuteľnosti žalovaného, a záväzok založený zmluvou o dielo podľa § 631 a nasl. OZ, spočívajúci v prevedení montáže týchto zariadení za použitia potrebného inštaláčného materiálu k nemu a uvedenia dodávaných zariadení do prevádzky.

3. Uzavretie vyššie opísanej zmluvy, ani jej predmet nebol medzi stranami sporný, nepreukázaná však zostala zmluvou dohodnutá cena. Žalovaný tvrdil, že táto cena bola dohodnutá v celkovej sume do 10.000 eur. Žalobca túto cenu považoval za odhad, ktorý bolo možné prekročiť, keďže celková cena sa v skutočnosti mala odvíjať aj od rozsahu materiálu reálne použitého pri inštalácii dodávaných zariadení a výšky ostatných nákladových položiek. Z faktúr žalobcu č. XXXXXX a č. XXXXXXXX vyplýva, že cena dodaných zdrojov tepla - t. j. tepelného čerpadla a kondenzačného kotla predstavuje sumu 8.415,34 eur (7.424,98 eur + 990,36 eur) a je nesporné, že na ich zaplatenie má žalobca nárok titulom svojej pohľadávky na zaplatenie kúpnej ceny. Na montážne práce vrátane použitého inštaláčného materiálu a na náklady uvedenia zariadení do prevádzky ako ceny realizovaného diela pripadá z vyúčtovaného rozpisu suma 2.149,48 eur. Súd hodnotu týchto dodávok a služieb žalovanému vyhodnotil ako primeranú. V rozsahu nad žalovaným tvrdenej ceny za poskytnuté dodávky vo výške do 10.000 eur súd prvej inštancie, vychádzajúc z § 636 ods. 1 OZ, podľa ktorého cenu nemuselo byť možné vopred odhadnúť s absolútnou presnosťou, a za predpokladu že toto navýšenie nie je podstatné, t. j. nepresahuje hodnotu 10 % odhadu ceny zákazky, čo je aj daný prípad, pri ktorom k presiahnutiu žalovaným tvrdenej sumy 10.000 eur došlo iba o 5,65 %, nárok žalobcu na úhradu zvyšku vyúčtovanej sumy za poskytnuté dodávky zariadení a prác považoval za oprávnený.

4. K námietke žalovaného o nefunkčnosti systému vykurovania inštalovaného žalobcom, súd poukázal na skutočnosť, že od uvedenia zariadení do prevádzky servisným technikom výrobcu zariadení zn. H. dňa 13.11.2012 žalovaný využíval tepelné čerpadlo na vykurovanie aj na ohrev teplej vody. Výsluchmi osôb zúčastnených pri dodávke a zapájaní zariadení však bolo zistené, že takýto spôsob zapojenia dodaných zariadení nezodpovedá aktuálne odporúčaným schémam ich zapojenia, ktoré však nemajú záväznú, ale len informatívnu povahu. Tieto schémy odporúčané výrobcom však neboli v čase zapojenia týchto zariadení do prevádzky dostupné. Žalobcom realizované zapojenie zariadení v dome žalovaného je tak jedným z možných spôsobov ich zapojenia. Realizované zapojenie nemá vplyv na funkčnosť a životnosť tepelného čerpadla, ani plynového kotla a ani na faktickú možnosť ich použitia. Spôsobuje užívateľovi len diskomfort pri ich ovládaní, t. j. pokiaľ s cieľom dosiahnutia úspory spotreby elektrickej energie užívateľ nevyužíva tepelné čerpadlo permanentne, ale len počas tzv. nízkej tarify, v dôsledku čoho dochádza v priebehu dňa opakovane k vypnutiu tohto zdroja tepla na čas dvoch hodín. Použitie doplnkového zdroja počas tohto času vyžaduje jeho manuálne zapnutie. Nebolo preukázané, že by žalobca nedodal niektorú zmluvne dohodnutú súčasť objednaných zariadení alebo komponentov v rámci ich inštalácie, ktoré mali byť zahrnuté do ceny zákazky. Preto súd uzavrel, že zo strany žalobcu bolo poskytnuté celé plnenie, na ktoré sa žalobca žalovanému zmluvne zaviazal. Žalovaný nepožadoval realizáciu podľa konkrétneho ním dodaného projektu, ktorý by špecifikoval jeho hlavné vlastnosti a spôsob zapojenia objednaných zariadení, keďže pri svojej výpovedi sám tvrdil, že si žiaden obdobný projekt u osoby odborne spôsobilej neobjednal. Zaujímala ho predovšetkým cena dodávky, preto nebolo možné dospieť k záveru, že by súčasťou dodávky žalovanému mala byť aj servisným technikom výrobcu zariadení neskôr odporúčaná hydraulická výhybka (anuloid), ktorá by mala umožňovať automatické prepínanie zdrojov tepla, čím by sa zlepšil tak komfort ovládania inštalovaných zariadení.

5. Na základe týchto zistení prvoinštančný súd mal za preukázané, že tepelné čerpadlo a plynový kotol boli žalovanému dňa 13.11.2012 riadne dodané, vo vzťahu k ich zapojeniu boli vyúčtované skutočne realizované montážne práce a dodávky inštalačného materiálu, rovnako ako úkony uvedenia do prevádzky, pričom toto plnenie žalobcu bolo aj žalovaným prijaté a prevzaté. Svedčí o tom protokol zo dňa 13.11.2012 o uvedení tepelného čerpadla do prevádzky podpísaný žalovaným, pri ktorom podľa jeho znenia došlo aj k oboznámeniu sa žalovaného s obsluhou a údržbou dodaných zariadení. Došlo k riadnemu splneniu zmluvnej povinnosti žalobcom, preto aj žalovaný je povinný splniť svoju povinnosť zaplatiť kúpnu cenu dodaných zariadení a cenu za vykonané práce montáže a uvedenia zariadení do prevádzky. Pokiaľ jedna zo strán prijala plnenie, nemôže účinne uplatniť námietku nesplnenia vzájomnej zmluvy a to ani v prípade, ak ide o plnenie vadné. V súvislosti s vadným plnením vznikajú totiž veriteľovi sekundárne právne nároky zo zodpovednosti za vady, avšak až v nadväznosti na už realizované plnenie. Dlh musí byť pritom splnený v celom rozsahu (bližšie poukázal na publikáciu Števček, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451-880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, 1959 s.). Pokiaľ teda žalovaný namietal, že v jeho nehnuteľnosti nie je v dôsledku dodania ním objednaných zariadení vykurovania dostatočný teplotný komfort, mohlo ísť pri objednaní následne inštalovaných zariadení z jeho strany o omyl v pohnútku, ktorá však nerobí uzavretú zmluvu neplatnou a táto skutočnosť nemôže zakladať ani právo žalovaného odmietnuť zaplatiť za žalobcom riadne poskytnuté plnenie.

6. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že realizovaným zapojením nedochádza k automatickému prepínaniu doplnkového zdroja tepla v prípade výluky tepelného čerpadla počas tzv. nízkej tarify elektrickej energie, a že v prípade poznatku o tejto vlastnosti systému by žalovaný zmluvu neuzatvoril, súd uviedol, že ani prípadné porušenie informačnej povinnosti dodávateľa v tomto smere samé osebe nemôže viesť k záveru, že žalobca nemá nárok na zaplatenie ceny za už dodané plnenia na podklade platne uzavretej zmluvy. Prípadné porušenie informačnej povinnosti dodávateľa o hlavných vlastnostiach výrobku alebo charaktere služby v rozsahu primeranom výrobku alebo službe vyplývajúcej z § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov, nemôže byť dôvodom neplatnosti uzavretej zmluvy. V konaní žalobcu nebolo žalovaným tvrdené a ani preukázané použitie konkrétnej nekalej obchodnej praktiky, ktoré by bolo v priamej príčinnej súvislosti s rozhodnutím žalovaného o objednávke, a to na základe žalobcom nepravdivo podanej informácie o tejto vlastnosti dodávky. Ani z tvrdenia žalovaného nevyplýva, že by bol žalovaný žalobcom výslovne ubezpečený, že na základe poskytnutej dodávky bude pri realizovanom zapojení zariadení zabezpečené automatické prepínanie hlavného a záložného zdroja tepla. Takéto prepínanie zdrojov tepla je možné dosiahnuť na základe zaradenia ďalších komponentov do vykurovacej sústavy, ktoré však neboli obsahom realizovanej objednávky, a za ktoré žalobca zaplatenie kúpnej ceny nežiada. Žalobcom dostatočne nepreukázané splnenie informačnej povinnosti o tejto vlastnosti inštalovaného systému tak podľa názoru súdu nemôže ani s ohľadom na korektív dobrých mravov (§ 3 Občianskeho zákonníka) viesť k odmietnutiu súdnej ochrany práva žalobcu na zaplatenie primeranej ceny za žalovanému poskytnutú dodávku zariadení a služieb. Rovnako za právne nevýznamnú považoval súd aj argumentácia žalovaného o odklade konečnej fakturácie dodávky žalobcom na obdobie po prvej vykurovacej sezóne. Bolo právom žalobcu ako dodávateľa rozhodnúť sa, kedy k výzve žalovanému na plnenie dlhu pristúpi.

7. Na základe vyššie opísaného právneho posúdenia súd prvej inštancie považoval za dôvodné vyhovieť žalobe v rozsahu žalovanej sumy 3.064,82 eur a v rozsahu úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy za obdobie od 04.06.2013 do zaplatenia. Žaloba bola zamietnutá v rozsahu nároku na úrok z omeškania za obdobie od 15.05.2013 do 03.06.2013, nakoľko nebol preukázaný vznik omeškania žalovaného v označenom období. Podľa tvrdenia žalobcu, faktúra č. XXXXXXX z 30.04.2013 bola žalovanému doručená v priebehu mesiaca máj 2013, podľa tvrdenia žalovaného k tomu došlo do konca mája 2013. Vzhľadom na nepreukázanie konkrétneho zmluvného dojednania o skoršej splatnosti uvedeného záväzku, súd s poukazom na § 563 Občianskeho zákonníka ustálil, že žalovaný bol na splnenie povinnosti zaplatiť cenu za poskytnuté dodávky vyzvaný najneskôr 31.05.2013, preto povinnosť splniť svoj dlh mal najbližší pracovný deň, t.j. 03.06.2013, a do omeškania sa dostal dňa 04.06.2013. Vzhľadom na späťvzatie žaloby v časti uplatneného nároku na úrok z omeškania nad 5 % ročne, súd po zistení súhlasného stanoviska žalovaného k tomuto čiastočnému späťvzatiu, konanie v tejto časti zastavil.

8. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a konštatoval, že žalobca bol ohľadne požadovaného plnenia s nepatrnou výnimkou príslušenstva pohľadávky, ktoré pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania nebolo relevantné, v konaní úplne procesne úspešný

a nárok na náhradu trov konania si voči žalovanému uplatnil, preto mu patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V súvislosti s týmto rozhodnutím súd u žalovaného nevzhladol existenciu žiadneho dôvodu hodného osobitného zreteľa, pre ktorý by nárok na náhradu trov konania žalobcovi nebolo dôvodné priznať.

9. Proti II. a IV. výroku uvedeného rozsudku, čo odvolací súd vyvodil z obsahu odvolania v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodu nesprávnych skutkových zistení, nevykonania navrhovaných dôkazov a nesprávneho právneho posúdenia veci. Vzniesol námietku premlčania voči nároku žalobcu v celom rozsahu. Mal za to, že vznik na plnenie je daný dňom nasledujúcim po dni realizácie inštalácie, t.j. dňom 14.11.2012. Pokiaľ premlčacia doba začala plynúť dňa 14.11.2012, došlo k jej uplynutiu dňa 14.11.2015, pričom žaloba bola podaná až dňa 21.04.2016, teda viac ako päť mesiacov po uplynutí premlčacej doby. V ďalšom namietal nesprávnosť záverov o výške ceny. Mal za to, že cena bola dojednaná na 10.000 eur a právne závery odôvodňujúce jej prekročenie sú nesprávne a sú v rozpore s ustanoveniami OZ upravujúcimi jednotlivé zmluvné typy, ako aj tými na ochranu spotrebiteľa. Súd vychádzal pri zdôvodnení z ust. § 636 ods. 1 OZ, z ktorého vyplýva povinnosť zhotoviteľa bez meškania písomne upozorniť a oznámiť cenu objednávateľovi, inak nemá právo na zaplatenie rozdielu v cene. V priamom rozpore s týmto aplikovaným predpisom priznal žalobcovi sumu nad 10.000 eur. Žalobca ani len netvrdil, že by zvýšenie ceny žalovanému oznamoval, preto nemá právo na rozdiel v sume vo výške 564,82 eur. Za zásadné považoval, že súd hodnotil všetky sporné otázky v prospech žalobcu napriek tomu, že ust. § 54 OZ mu prikazuje konať opačne. Ak bolo sporné, či mal žalobca dodať aj anuloid, mal súd použiť výklad v prospech spotrebiteľa a ponuky hodnotiť v ich vzájomnej súvislosti s požiadavkou žalobcu pri zadaní zákazky, kde sa ani len nemožno domnievať, že ten mal záujem o manuálne prepájanie zdrojov tepla. Cena bola jednoznačne dohodnutá a jeho návrh na sumu vo výške 10.000 eur prijal vtedajší konateľ žalobcu a nikdy nebolo dohodnuté, že by sa malo niečo doúčtovať. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k uplatneniu reklamácie došlo, na čo súd nebral ohľad. Pokiaľ mal žalobca za to, že reklamácia je nedôvodná, mal to žalovanému písomne oznámiť spolu s predložením odborného posúdenia ako to vyžaduje zákon pri reklamacii v prvom roku, čo neurobili. Pokiaľ zmeškali zákonnú lehotu na vybavenie reklamácie, reklamácia sa považuje za uznanú. Preto bolo potrebné aplikovať zákon o ochrane spotrebiteľa nie len v rozsahu postupu reklamácie, ale aj v otázkach obchodných praktík s poukazom na ust. § 7 a 8 zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovanému vznikol nárok na odstránenie vady v podobe voľby medzi výmenou veci alebo odstúpením od zmluvy. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že pokiaľ nesfunkčnia systém, nech si berú celý so sebou. Súd však nevyhodnotil, či došlo k odstúpeniu od zmluvy. Pokiaľ by tomu tak bolo, žalobca by nárok na zaplatenie nemal a súd by žalobe nemohol vyhovieť. Manželka žalobcu ako svedkyňa by mohla potvrdiť priebeh reklamácie i návštevy zo strany žalobcu u nich doma za účelom odstránenia väd systému, a preto zamietnutie tohto dôkazu považuje za nesprávne a nezákonné. Žalobca navrhoval vypočutie manželky a súd mal iniciatívne zistiť, k akým otázkach a predvolať ju na pojednávanie, či požiadať žalovaného o zabezpečenie jej účasti, k čomu však nedošlo. Súd návrh žalovaného na vykonanie znaleckého dokazovania rovnako zamietol. Znalecký posudok by v tomto smere mohol objasniť okolnosti odôvodňujúce neposkytnutie ochrany žalovanému nároku práve pre rozpor s dobrými mravmi. Žalovaný menil vykurovací systém z dôvodu komfortu i úspory, a preto žalobca ak vedel, že k prepínaniu zdrojov nedôjde automaticky, nemal ponúkať takéto predražené riešenie a tak mohla byť použitá špirála tepelného čerpadla. Pokiaľ toto všetko žalobca vedel, mal žalovaného upozorniť na uvedené nedostatky a neponúkať mu zbytočnú kúpu plynového kotla, resp. súčasťou dodávky mal byť aj anuloid (tzv. hydraulická výhybka). Žalovanému tak vznikla škoda v podobe zvýšených nákladov na kúrenie, ktoré musí žalovaný vykonávať elektrickými radiátormi. Nesplnenie poučovacej povinnosti a nevyužitie právomoci súdu v prospech žalovaného ako slabšej strany tak predstavuje vady konania, ktorých prítomnosť je tak zásadná, že musí nevyhnutne viesť k zrušeniu rozsudku. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol, resp. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalovaného o premlčaní nároku na zaplatenie peňažnej pohľadávky v sume 3.064,82 eur. Oneskorené vystavenie faktúry nemá vplyv na to, aby si žalobca neuplatnil nárok na plnenie, ktoré mu vzniklo. Vo faktúre je uvedený zdanieľný obchod, ktorý sa uskutočnil a faktúra obsahuje všetky požadované náležitosti. K výške ceny uviedol, že ani žalobca nemohol predvídať, o akú sumu by sa mohla cenová ponuka zvýšiť, resp. znížiť pri jej samotnej realizácii z hľadiska použitého materiálu. Navyše žalovaný nikdy nerozporoval doručенú faktúru, ktorá mala byť splatná dňa 14.05.2013 na sumu 3.064,82 eur. Zo

strany žalovaného nedošlo ani k vráteniu faktúry z dôvodu, že by mal zaplatiť len 2.500 eur. Žalovaný doposiaľ nikdy nespochybnil správnosť a výšku fakturovanej sumy. Spôsob uplatnenia reklamácie a jej vybavenie bolo predmetom dokazovania. Žalobca mal záujem o vybavenie reklamácie, pričom nedostatok, ktorý systém vykazuje, sa dá odstrániť doplnením ďalších komponentov, ktorý síce predraží systém, ale nebude potrebná manuálna manipulácia, o čo žalovaný záujem nemal. Žalovaný neprejavil dostatočný záujem o včasné odstránenie väd, aj keď bol upozornený na skutočnosť, že systém môže vykazovať nedostatky. Navyiac urobil zásah do systému, čo je preukázané správou servisného technika. Poukázal aj na prístup žalovaného k uplatnenej reklamáci a k návrhom žalobcu na vybavenie reklamácie. Žalobca vypracoval cenové ponuky, viackrát ho kontaktoval, aby sa dostavil na odstránenie nedostatkov. V prípade nečinnosti žalobcu mal žalovaný možnosť voľby medzi výmenou vecí alebo odstúpením od zmluvy, avšak ani jednu možnosť nevyužil. Výsluch manželky žalovaného nebol potrebný vzhľadom na to, že ide o blízku osobu žalovaného a výsluchom strán bolo dostatočne preukázané, akým spôsobom bola reklamácia uplatnená a vybavovaná. Mal za to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil, vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a dospel k správnym skutkovým zisteniam. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajskému súdu v Prešove dňa 20.012022 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. Žalovaný napadol odvolaním výrok, ktorým mu súd prvej inštancie uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.064,82 eur s úrokom z omeškania ročne od 04.06.2013 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrok o trovách konania. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým konanie o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 3.064,82 eur v rozsahu nad 5 % ročne zastavil a výroku, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, nadobudol v zmysle ust. § 367 od. 2 prvá veta CSP právoplatnosť, a preto výroky nie sú už predmetom ďalšieho prieskumu odvolacieho súdu.

13. Podľa § 631 Občianskeho zákonníka zmluvou o dielo zaväzuje sa objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela), že ho za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo.

14. Podľa § 632 Občianskeho zákonníka ak nedôjde k zhotoveniu diela na počkanie, zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky. Potvrdenie musí obsahovať označenie predmetu diela a ďalej jeho rozsah, akosť, cenu za vykonanie diela a čas jeho zhotovenia.

15. Podľa § 633 ods. 1 Občianskeho zákonníka zhotoviteľ je povinný dielo vykonať podľa zmluvy, riadne a v dohodnutom čase. Ak je na vykonanie diela dohodnutá technická norma, musí vykonanie zodpovedať tejto technickej norme.

16. Podľa § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka až do zhotovenia diela môže objednávateľ od zmluvy odstúpiť; je však povinný zaplatiť zhotoviteľovi sumu, ktorá pripadá na práce už vykonané, pokiaľ zhotoviteľ nemôže ich výsledok použiť inak, a nahradiť mu účelne vynaložené náklady.

17. Podľa § 645 ods. 1 Občianskeho zákonníka zhotoviteľ zodpovedá za vady, ktoré má vec zhotovená na zákazku pri prevzatí objednávateľom, ako aj za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe.

18. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za vecne správny. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám pre odôvodňovanie súdnych rozhodnutí vyplývajúcich z ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu a poukazuje na ne.

19. So všetkými námietkami žalovaného, okrem námietky premlčania, ktorú vzniesol žalovaný až v odvolaní, sa súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal. Ako odvolací súd už vyššie uviedol, odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám, ktoré zákon stanovuje pre odôvodňovanie súdnych rozhodnutí. Vadou odôvodnenia nie je, keď spôsob rozhodnutia súdu nie je v súlade s predstavami a očakávaniami strany sporu. Z odôvodnenia súdu prvej inštancie jasne a výstižne vyplývajú jeho skutkové a právne závery. Súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s rozhodujúcou argumentáciou jednotlivých sporových strán.

20. Pokiaľ žalovaný uvádza ako odvolací dôvod to, že súd prvej inštancie uznesením zamietol návrh na vykonanie navrhnutých dôkazov (výsluch manželky žalovaného a vykonanie znaleckého posudku), rovnako aj s touto námietkou sa súd prvej inštancie vysporiadal na pojednávaní dňa 17.09.2020, s odôvodnením, že nepovažoval vykonanie navrhnutých dôkazov za potrebné vzhľadom na zistený skutkový stav výsluchom svedkov, a to štatutárneho zástupcu žalobcu G. I., bývalého spoločníka B.. C. D. a servisného technika G. R., ako aj žalovaného. Zároveň žalovaný navrhol výsluch svojej manželky až na pojednávaní konanom dňa 17.09.2020, pričom jej prítomnosť na pojednávaní nezabezpečil, hoci to vyplýva z ust. § 197 Civilného sporového poriadku. Podstatné skutkové zistenia boli ozrejmené už zrealizovaným dokazovaním a mama žalovaného, ktorá nebola prítomná pri konkrétnych dohodách by v spore ťažko mohla viesť viac informácií. Ani znalecké dokazovanie vo veci by zásadne nemohlo ovplyvniť výsledok sporu za situácie, že bolo preukázané plnenie žalobcu v prospech žalovaného, za ktoré tento nezaplatil čo mal, ak dielo využíva.

21. Pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby v danom právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, vzťahuje sa na tento prípad všeobecná premlčacia doba. V zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Pod výrazom, „právo je možné vykonať po prvý raz“ treba rozumieť možnosť uplatniť právo spôsobom, ktorým právny poriadok umožňuje realizáciu práva vynútiť verejnou mocou, teda napríklad podaním žaloby na súd. Tento okamih je spájaný so splatnosťou dlhu, a to bez zreteľa na to, ako dlh vznikol. Hoci predmetom plnenia na základe nezaplatenej faktúry č. XXXXXXXX vystavenej na sumu 3.064,82 eur je vyúčtovanie tovaru a služieb dodaných v mesiaci november 2012, žalovaný bol na zaplatenie predmetnej faktúry vyzvaný až jej doručením. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalovaný bol vyzvaný na jej zaplatenie najneskôr 31.05.2013, kedy mu bola faktúra doručená. Preto mal povinnosť tak splniť dlh po tom, čo bol veriteľom o plnenie požiadaný tak, ako to vyplýva z ust. § 563 OZ po tom, čo sám žalovaný vo veci tvrdil, že požiadal žalobcu o konečnú fakturáciu až po prvej vykurovacej sezóne. Trojročná premlčacia lehota, ak by bola počítaná hoci aj od doručenia faktúry, ešte neuplynula do dňa podania žaloby 21.04.2016, t. j. pred uplynutím zákonnej premlčacej doby. Námietka premlčania vznesená žalovaným tak nie je dôvodná.

22. K námietke žalovaného, podľa ktorej súd prvej inštancie neaplikoval v danej veci ust. §§ 7 a 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, je potrebné uviesť, že aplikácia uvedených ustanovení v spojitosti s právom žalovaného na odstúpenie od zmluvy a výmenou vecí nebola v konaní preukázaná, pričom žalovaný netvrdil ani také konkrétne skutočnosti. Navyše podľa ust. § 623 Občianskeho zákonníka, odstúpiť od zmluvy možno len v prípade, ak ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť, a ktorá bráni tomu, aby sa vec mohla riadne užívať. Táto skutočnosť rovnako z vykonaného dokazovania nevyplývala. Je potrebné ešte zdôrazniť, že ak by zmluvné strany sa dohodli písomne, neboli by v dôkaznej núdzi, čím by svoje tvrdenia mohli jednoznačne preukázať. Ak tak neurobili, vystavili sa riziku svoje tvrdenia preukázať.

23. Vo vzťahu k námietke k priznanej sume vo výške 3.064,82 eur, zaplatením ktorej spolu so sumami uhradenými na základe predchádzajúcich faktúr vystavených na sumy 7.500 eur a 2.500 eur by spolu cena prekročila dohodnutých 10.000 eur, nemožno opomenúť aj žalovaným citované ust. § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vo vzťahu ku ktorému je potrebné uviesť, že je nutné rozlišovať pevnú cenu a cenu určenú odhadom. Vzhľadom na zistený skutkový stav nemožno dospieť k záveru, že by v danom prípade išlo o pevnú cenu, nakoľko nebolo možné vopred určiť, aká bude výsledná cena z dôvodu nepredvídateľnosti výšky nákladov na inštaláciu vykurovacieho zariadenia. Preto možno jednoznačne konštatovať, že cena bola dohodnutá odhadom. Zhotoviteľ má preto právo na zaplatenie vyššej ceny, než je cena určená odhadom, aj v prípade, ak zvýšená cena podstatne nepresahuje cenu určenú odhadom. Súdna prax za podstatné prekročenie ceny považuje spravidla prekročenie presahujúce 10%

ceny určenej odhadom. V danom prípade išlo o prekročenie ceny o 5, 65 %, preto žalobca má nárok aj na zaplatenie celej nezaplatennej sumy 3.064,82 eur, z ktorej suma 564,82 eur podstatne nepresahuje cenu určenú odhadom na 10.000 eur. Ani tvrdenie, že „zvyšovanie“ ceny je neprijateľnou zmluvnou podmienkou nemožno považovať za dôvodné. Zvýšenie ceny, pôvodne stanovenej odhadom umožňuje citované ustanovenie OZ.

24. Žalovaný rovnako v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie ho nepoučil o možnosti právneho zastúpenia, dôsledkom čoho nedošlo k uplatneniu námietky premlčania už v konaní pred súdom prvej inštancie. Ako však vyplýva z obsahu spisu kde sa nachádza Poučenie o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 CSP (pod č.l. 29), ktoré mu bolo doručené 26.09.2016, žalovaný bol o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 Civilného sporového poriadku poučený. Zároveň ako vyplýva z ust. § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, preto ani táto námietka žalovaného nie je dôvodná vzhľadom na vyhodnotenie námietky premlčania ako nedôvodnej. Je potrebné ešte dodať, že nie je možné sa stotožniť ani s tvrdením odvolateľa, že mu nebola poskytnutá súdna ochrana ako spotrebiteľovi. Táto ochrana totiž neznamená bezbrehú až nezákonnú ochranu. Aj spotrebiteľia totiž musia niesť následky svojho konania. Ak spotrebiteľ si objedná dodanie či už služby, tovaru, prác a pod., musí za ne zaplatiť, ak mu boli poskytnuté. Bolo by aj v rozpore s dobrými mravmi neposkytnúť dodávateľovi súdnu ochranu a nepriznať mu finančný nárok, ktorý je oprávnený.

25. Odvolací súd ešte dodáva, že má za to, že pri strete dvoch základných práv s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti, musí súd rozhodnúť tak, aby ak je to možné, zostalo zachované z oboch základných práv čo najviac, a ak to možné nie je, dať prednosť tomu základnému právu, v prospech ktorého svedčí všeobecná idea spravodlivosti, prípadne iný všeobecný princíp, ako napríklad zákaz bezdôvodne sa obohacovať a podobne. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu sa riadil uvedeným. Je potrebné odvolacím súdom tiež zdôrazniť, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uvádza právne dôvody, pre ktoré žalobe druhým výrokom vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavné nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (viď uznesenie NS SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo/218/2010 a uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 08.06.2016 sp. zn. I.ÚS/188/06. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-111; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92 Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-1: uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám daných v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami, ktoré neboli spôsobilé privodiť zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia.

26. Odvolací súd tak považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil, a to aj čo do správneho výroku o trovách konania.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté odvolacím súdom postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že aj o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).